

møde, kan rigsretten træffe de foranstaltninger, som måtte kræves til at sikre hans tilstedeværelse, derunder i fornødent fald lade ham afhente ved magt.

§ 34.

I det i § 29 omhandlede retsmøde opfordrer formanden parterne til at fremsætte deres mulige indsigelser mod noget af rettens medlemmer, og retten tager derefter beslutning i anledning af sådanne indsigelser.

§ 35.

Stk. 1. Inden den af rigsretten fastsatte frist skal tiltalte fremlægge de dokumenter, han agter at påberåbe sig under sagen, og en fortegnelse over de personer, han ønsker afhørt, for så vidt de ikke allerede findes opført på anklagerens bevisfortegnelse.

Stk. 2. Af det fremlagte leveres der anklageren genpart, og anklageren er berettiget til en passende udsættelse til at gøre sig bekendt med modpartens dokumenter. Fremlægger han derefter nye dokumenter, finder tilsvarende regler anvendelse.

§ 36.

Ønsker nogen af parterne under domsforhandlingen at gøre brug af andre beviser end de i hans bevisfortegnelse opførte, eller ønsker han noget bevis optaget på anden måde end deri opgivet, kan dette kun ske med modpartens samtykke eller rettens tilladelse.

§ 37.

Finder anklageren, at et af de af tiltalte opgivne vidner ikke kan give oplysning om sagen, kan han opfordre tiltalte til at angive, hvad han med dette vidne vil bevise. Efterkommer tiltalte ikke opfordringen, kan anklageren unnlade at indkalde vidnet. Tvist mellem parterne om indkaldelse af et vidne afgøres ved rettens kendelse.

§ 38.

Efter forslag af anklageren og forsvareren berammer retten dagen for domsforhandling af sagen.

§ 39.

Vidnestævning udfærdiges efter anklagerens udkast på den i § 21 fastsatte måde og forkyndes for vidnet med samme varsel som i § 23 for tiltaltes vedkommende bestemt.

Af vidnestævningen leveres der samtidig modparten genpart.

§ 40.

Alle personer, som er indstævnet for at afgive forklaring, er pligtige at møde på det sted, hvor rigsretten holdes.

§ 41.

Når retten på den til domsforhandling berammede dag er sat, møder anklageren, tiltalte og hans forsvarer, og rigsrettens formand meddeler, hvilken sag der kommer til forhandling.

§ 42.

Udebliver tiltalte, og kan han ikke straks bringes til stede, afgør retten, efter at anklageren og forsvareren har ytret sig, om sagen desuagtet skal fremmes, eller om udsættelse skal finde sted.

§ 43.

Stk. 1. Fremmes sagen, lader formanden de til at afgive forklaring indkaldte personer påberåbe.

Stk. 2. Er nogen af dem udeblevet, træffer retten foranstaltning til, at han om muligt straks bringes til stede. Kan dette ikke ske, afgør retten, efter at der er givet parterne lejlighed til at ytre sig derover, om vidnets forklaring må anses så vigtig for sagen, at denne bør udsættes, indtil vidnet kan komme til stede, eller dets forklaring på anden måde kan erhverves (§ 26). Udsættes sagen, pålægges det vidnerne at møde påny den fastsatte dag.

§ 44.

Stk. 1. Udebliver et lovmæssig indkaldt vidne uden lovligt forfald eller uden betimelig at have anmeldt sit forfald, kan retten idømme det bøder eller hæfte indtil 6 måneder og tilpligte det at erstatte de udgifter, som måtte være forårsagede ved udeblivelsen.

Stk. 2. Kendelse, hvorved straf eller erstatning er idømt et fraværende vidne, kan omgøres, når begæring derom fremsættes i det første retsmøde, i hvilket vidnet derefter giver møde eller fremstilles, eller, hvis det ikke senere møder eller fremstilles, inden en uge, efter at kendelsen er forkyndt for det.

§ 45.

Stk. 1. Er vidnerne til stede, eller bestem-